

大学蒙古语专业教材

蒙古语阅读

三年级第二册

编注 李剑 齐心

中国人民解放军外国语学院

一九九二年六月

ГАРЧИГ

9 дүгээр хичээл	МИНАЙХ ГЭДЭГ УЛС ГЭР МИНЬ.....1
10 дугаар хичээл	УЯНГЫН ЯРУУ НАЙРАГ ДАХЬ УРАН САЙХНЫ СЭТГЭМЖ.....22
11 дүгээр хичээл	БИМАУ-ЫН ТҮҮХНЭЭС.....41
12 дугаар хичээл	МОНГОЛЫН НУУЦ ТОВЧООНЫ ТУХАЙ56
13 дугаар хичээл	МОНГОЛЫН НУУЦ ТОВЧОО.....71
14 дүгээр хичээл	МОНГОЛЧУУДЫН АЖ БАЙДАЛ, ЗАН ЗАНШИЛ (1)84
15 дугаар хичээл	МОНГОЛЧУУДЫН АЖ БАЙДАЛ ЗАН ЗАНШИЛ (2).....99
16 дугаар хичээл	МОНГОЛЫН МАШИН ШҮТЛЭГ.....112

9 дүгээр хичээл
МАНАЙХ ГЭДЭГ УЛС ГЭР МИНЬ

(Найраглал)

1

Цэнгэг нуурууд хөвсөн
Аварга цагаан хун шиг
Цэнхэр тэнгэрт мэлтийсэн
Арван тавны сэр шиг
Азийн цээжид гэрэлтсэн
Егөөнөр цагаан гэр бий
Ам бид нь хэргэсэн
Бадраг сайхан айт бий.
Хорь дахь зууны үүрээр
Энэ айлын түүхэнд
Хорвоо дэлгид дуурсан
Үнэ явдал болсон юм.
Хонгор морь адуунд
Далайн доор өсөн
Хотол баятар гэр
Далан доор байсан
Бурангуй ёсыг хэл
Шударга ёсыг тогтоохор

Булт олноо харгуулсан
Шинэ байдал үүсгэхээр
Эцгийн гэрийн эрхнйг
Үүрийн туяагаар татах
Эрэлхэг ханхын Сүхбаатар
Үүднйг нь гэр дээр тавьж
Зуун хижийн койрноос
Түмэн олноо сэрээж
Зугаан эвийн хүчээр
Түрэмгий хоноцыг нь хөөж,
Хуучин бор гэрийн
Ноорхой туургыг халж
Хором эрдэнийн тосноос
Нийт олноороо тулж
Жаргалын улаан нарыг
Эрхэн дээрээ мандуулж
Малхмал цагаан гэрээ
Өвгөдийн буурь дээр барьсан юм.
Гэр өдрөөс эхлэн
Өвгөдийн хусал биелж
Төнгөр тивэрн савсалганд

Өрх гэр шинэчлэгдэж
Өргөө цагаан гэрээсээ
Цэнхэр утаагаа суунаглуулж
Өнөр өтгөн ам бүлээрээ
Нэгэн гэртээ цуглаж
Түлсэн галын нь дөл
Үеийн үед бадарсан юм
Түмэн олны нь заяа
Улаан туг шиг гэрэлтсэн юм.
Ази тивийн цөөжин дэх
Арван тавны сар,
Ам бүлийнхээ зүрхэн дэх
Амин хайртай гэр
Эрдэнийн цагаан өргөөтэй
Энэ сайхан айлын
Алдар нь гэвэл Монгол !
Ам бүлдээ бол Манайх !

Ази тивийн цөөжин дэх
Арван тавны сар,
Ам бүлийнхээ зүрхэн дэх

Амьн хайртай гэр
Алдар нэр нь Монгол гэдэг
Ам бүл нь манайх гэдэг
Манхан цагаан өргөө минь
Өнөр олон ам бүлтэй
Магнаг хөх тэнгэрийн доор
Өнөр өтгөн ах дүүстэй
Зээрийн шибэнээс өөр
Амьтны хөл хөндөөгүй
Зэрлэг онгон талаа
Алтан тариагаар хучих
Ардаг мориныхоо жолоог
Аварга комбайнаар солиод
Атрын сайхан хөндийд
Аялан дуулж яваа
Угийн сэргэлэн залуус
Удам залгах ажилчид бол
Манай гэрний хүмүүс
Манай ам бүлийнхэн.
Дөрөлж замнан багтирсан
Таван эрдэнийн сүргээ

Дөрвөн улирал ээлжинсэн
Төнөгөр нутагтаа хариулж
Эцгийн алганы хээтэй
Ууртаа тулж мордоод
Эрэмгий хүлгийн нуруун дээр
Уртын дуугаа алсан
Уул талын нэгдэлчин
Удам залгасан малчид бол
Манай гэрийн хүмүүс
Манай ам бүлийнхэн.
Эрвээхий нүдтэй жаалыг
Эрднийн замд нь түшиж
Эрийн цээнд хүрэхээр нь
Өөрийн суудлыг тавьж
Залгамж хойч үеэ
Эцгийн сургаалаар ХҮМҮҮЖҮҮЛЖ
Заяа золтой олноо
Эрдэм номоор гэгээрүүлсэн
Ачит мэргэн багш
Ардын олон сэхээтйн бол
Манай гэрийн хүмүүс

Манай ам бүлийнхэн.

Ажилчин, малчин сэхээтний
Манхан цагаан өргөө минь
Ариун сайхан хоймортоо
Хүндэтгэлийн их олбогтой
Халуун бүлийнхээ дотроос
Алдар гавьяаны эздээ
Хойморын өндөр олбогтоо
урьз суулгадаг заншилтай.
Ган тулгаа тойрон
Хөмт олноороо сууцгааж
Гадаа гэр дэх аялаа
Хамтарч нийддэг журамтай
Хала хатавчны гадаа
Хэн нэг нь хоцордоггүй
Халуун ам бүлээрээ
Төгш эрхийн суудалтай
Хүйс насны ялгаваргүй
Төгшхөн эрхээ эдэлж

Хөгшин залуугүй бүгдээрээ
Ажил хөдөлмөрт шамддаг
Хүүхэд нилхам олонтой
Гэр бүлийнхээ ачааг
Хүн бүхэн цөмөөрөө
Үүрэх сайхан заяатай !
Гэр бүлийн гишүүд нь
Энэ замдаа бахархаж
Гэгээн тунгалаг нарын доор
Бие хайргүй хөдөлмөрлөж
Ариун цагаан хөдөлмөрөөр
Өөдөлж яваа энэ айлын
Ам бүлийнх нь дансанд
Би өөрөө бүртгэлтэй.
Зулай нингэн байхад минь
Гэр бүлээрээ бөөцийлж
Зулзаган залуу явахад минь
Эрдэм соёлоор гэгээрүүлж
Өнөр өтгөн бүлийнхээ
Нэгэн гишүүнд эргэ хамтсан
Өлзий буянтай энэ айлын

Хүн бүхэнд би өртэй.
Тэнгийн ачаа даахаар
Эр бие минь өсөхийн үед
Төнгөрийн өөхийг атгуулан
Гар дээрээ өргөж
Элгэн хамт олноороо
Надад оноосон ачааг
Энэ биеэрээ би
Нартад үүрэх учиртай !

Хүн бүхэн өөрийнхөө
Ачааг дааж явбал
Хүйтэн хөх тэнгэрийн доор
Манайх хэвээ ч алзахгүй
Хүнд дараа болохгүй
Ачаагаа дааж явбал
Халуун ам бүлийнхээ дунд
Би өөрөө алзахгүй.
Учрыг ингэх бодохлоор
Хэрсүү ухаанаар сэтгэж
Ургах сартай шөнөөр

Ноёргүй хонолгүй болохгүй.

Унаж босож явахад минь

Зөөлөн гараар дэмнэсэн

Ухаан төгс оныхоо

Ачийг хариуцалгүй болохгүй.

Эцэг өвгөдийн заншлыг

Алга тосон уламжилж

Энэ явц насандаа

Биеэ чимэглүй болохгүй.

Ахмад үеийнхээ жинээр

Өөрийн биеэр үзүүлж

Алдрай жаахан эц нартаа

Өвлөж өгөлгүй болохгүй.

Сүх жанжны өргөсөн

Улаан тугийн дэргэд доор

Сүр хүчээ нэгтгэн

Уухайн түрлэг өргөж

Эрх чөлөөний нарыг

Тоонон дээр минь мандуулсан

Эрэлхэг эгнэ хувьсгалчдынхаа

Дайчин сайхан уламжлалыг
Өөрсдөөс нь пууд хүлээн авч
Өөрийн биеийг хүмүүжүүлээд
Хойч үедээ уламжлах
Хувь заяацгаа баярлах байна.
Ази тивийн элгэн дээр
Айн гөрийг минь шинэчилж
Ам бүлийн минь заяаг
Алтан нар ниг гийгүүлж
Олон түмний минь нэгдлийн
Оройн сүлд болсон
Ардын хувьсгалт номынхаа
Дугаа эгнээнд багтаж
Энгүй сайхан нутагтаа
Эзэн хүн ниг алхах
Эрх жаргал хайрласан,
Эх орондоо баярлах байна.
Талын морьтын улам
Макай ам бүлийг
Танам цөмдөр баясбарцаг дээр

Өдий зэрэгтэй өөдлөхөд
Үнэнч андын гараараа
Үйгс залад минь тусалсан
Өнөр Зовхөлтийн хүмүүстэй
Үүрд биднийг нөхөрлүүлсэн
Манлай голоодогч намдаа
Магнай хамартал баярлаж байна.
Нэг нь нийтийнхээ төлөө
Амь амьдралаа зориулж
Нийт нь нөгийнхээ төлөө
Аль байдгаа зориулж
Улс төрийнхээ ачааг
Нуруун дээрээ үүрч
Уудам сайхан орныхоо
Нарлаг ирээдүйг ойртуулж
Ариун цагаан хөдөлмөрийг
Амиз болгож шүтсэн
Ажилчин малчин сэхээтний
Ам бүлдээ баярлаж байна.
"Монгол гэдэг нэгэн нэр
Ертөнцийн чихнээ дуурсаж"

Манайх гэдэг нэгэн айх
Ерөөлийн сайхнаар цэцэглэж
Өвгөд хөгшид маань хүртэл
Өтөл овор суухаа больж
Үр хүүхэд, ач гуч маань
Үзэсгэлэн гоо төрдөг болж
Ургах улаан нар шиг
Урдах зам минь гэрэлтэй
Унтаад золгох маргаашийн
Угтах заяа тодорхой.
Айх гэрийн минь хийморь
Аранзал туг шиг гэрэлтэж
Ард олны минь зүтгэл
Рашаан булаг шиг оргилж
Юм бүхэн маань цангаа л нэг
Өөдрөг сайхан болохлоор
Ерөөлтэй сайхан нутаг минь
Вигэжн цэцэглээд ирэхлээр
Уудам сайхан хорвоод
Урт удаан насалж
Ураг элгэн түмэндээ

Улам ихийг бүтээж
Алтан шаргал нарны доор
Амьд явах хүсэл
Аавын хүүгийн цээжинд
Аяндаа багтаж ядах юм.
Ээлтэй сайхан орон минь
Эгнэгт дандаа цэцэглэг гэж
Эвийн сайхан ам бүл минь
Энх амгалан амьдраг гэж
Санаа нэгтэй ах дүүс нь
Сар нар шиг мандаг гэж
Садан төрлийн сүлбээ нь
Салаа сондан шиг дэлгэрэг гэж
Хүн төрөлхтөн хоорондоо
Эв найртай байг гэж
Хүж дэлхий даяараа
Энх амгалан оршиг гэж
Амьд явах насны
Андгай болгон ерөөж
Алтан нартай хорвоог
Алаг зүрхнээс хайрлах юм !

хүнийгүйн үеэс идээлсэн
Хөдөө талаараа тархаж
Хүн бүхэн биенээсээ
Хөндий тасархай амьдарч
Гон биений жаргалыг хөөж
Гозон толгой амиа бодож
Бурангуй хуучин ёсонд
Булт олноороо хүлэгдэж
Бурхны хоосон шажинд
Були заяагаа даатгаж
Алдаж онож явсан
Өвөг дээдсийн минь түүх
Айи хөршөөсөө хоцорсон
Өвгөд эмгэдийн минь намтар
Өнөөдөр бидэнд ойлгомжтой
Өр зүрхэнд сургамжтай.
Халуун ам бүлээрээ
Нэгэн гэр бүлд нэгдэж
Хамт олон цэнхэрээ
Нэгэн санаа эвэрлэж

Айх хөршөө гүйцэж
Арчаагүй хоцрогдлыг ариггаж
Эв хамтын ёс
Эх оронд минь мандах
Энэ сайхан үед
Ирээдүй хэтийн замд
Халуун ам бүлнийхээ
Ямар ч хүнд ачааг
Хамгийн түрүүнд үүрэх
Тэнгэр зориг нэмэх юм.
Алдар нэр нь Монгол гэдэг
Ам бүл нь Манайх гэдэг
Энэ сайхан айлынхаа
Ирээдүй жаргалин төлөө
Хүн бүхэн өөрийнхөө
Ачааг дааж явбал
Хүйтэн хөх тэнгэрийн доор
Манайх хэзээ ч алзахгүй
Хүнд дараа бололгүй
Ачаагаа дааж явбал